

Posudek diplomové práce Ivany Taševské „Porovnání situace matek a otců pečujících o nezaopatřené děti v rámci střídavé péče v ČR“

Ivana Taševská ve své diplomové práci navazuje na téma samoživitelství, kterému se věnovala již v bakalářské práci. Nicméně tentokrát se soustředila na nejaktuálnější vývoj v dané oblasti a konkrétně na problematiku střídavé péče, která začíná být čím dál populárnější mezi některými politiky a především mezi aktivisty za práva otců. I proto je důležité začít zkoumat, jaké zkušenosti mají s tímto institutem rodiče, kteří jej dnes praktikují, ať už oficiálně či neoficiálně. Hlavním důvodem je však samozřejmě skutečnost, že tomuto tématu se dnes prakticky nikdo z odborné komunity nevěnuje či přinejmenším nepublikuje žádné zprávy o výzkumu v této oblasti.

Pokud jde o procesní stránku věci, tedy to, jak Ivana výzkum realizovala a jak přistupovala k diplomovému projektu, musím konstatovat, že patřila k těm pracovitějším a svědomitějším studentkám. Během celé, téměř dvouleté spolupráce pracovala konzistentně, mé komentáře pozorně zapracovávala, stále posunovala úroveň textu a odevzdává práci přesně podle plánu studia, což není zas až tak obvyklé. Navíc to vše stihla jako studentka kombinované formy a plně zaměstnaná matka!

Po formální stránce je práce na vysoké úrovni, což bohužel také nebývá vždy pravidlem. Práce je prostá překlepů, text je členěn přehledně a logicky, odkazovací aparát splňuje nároky kladené na diplomovou práci.

V teoretické části Ivan představuje relevantní odbornou literaturu a připravuje si půdu pro analýzu empirického materiálu. Velmi zajímavá je část věnovaná střídavé péči, kde se kriticky vyrovnává s některými argumenty jejích advokátů a prezentuje její pozitivní a negativní stránky.

V úvodu empirické části jsou diskutována epistemologická a metodologická východiska práce a zvolená metoda založená na polostrukturovaných rozhovorech. Následuje poměrně rozsáhlý popis výběru respondentů/ek, který se ukázal být poměrně složitým. Protože Ivana sama praktikuje střídavou péči se svým bývalým manželem, předpokládali jsme zpočátku, že nebude problém najít další lidi s podobnou zkušeností, ale jako již mnohokrát se ukázalo, že jedna věc jsou plány a druhá reálný svět. Navíc do hry vstoupila i skutečnost, že střídavá péče je dnes v českém kontextu politikum. Jeden z původních respondentů se totiž netajil tím, že by rád výstupy tohoto výzkumu použil v rámci svých aktivit za prosazení střídavé péče jako první volby soudů při rozhodování o uspořádání porozvodové péče o děti. V té chvíli jsem považoval za nutné zasáhnout a vyloučit tato data z analýzy a tedy z celé práce.

Je asi nasnadě, že dalším problematickým aspektem podobného projektu je zachování anonymity jednotlivých respondentů a respondentek. Myslím, že Ivana se s touto výzvou vypořádala v rámci možností velmi dobře.

Těžiště práce pro mne leží v části věnované analýze rozhovorů, která přináší řadu zajímavých zjištění. Ivana ji rozdělila na čtyři části, které podle mne dávají smysl: praktické aspekty střídavé péče, rozhodnutí soudu o střídavé péči, materiální stránka věci a sociální stránka věci. Diskuse místy vyznívá poněkud popisně, což je však myslím především důsledek toho, že jde o první zmapování terénu a že Ivana chtěla postihnout všechny dynamiky, které v rozhovorech rozeznala. Zřejmě i proto je práce na horní hranici běžného rozsahu diplomových prací na naší katedře.

Protože je pro mne samozřejmě náročné, ne-li nemožné, objektivně hodnotit práci, na jejímž vzniku jsem se svým způsobem podílel, spíše jen podotknu, že podle mne otevírá řadu zajímavých otázek a nových témat. Velmi zajímavé je například to, jak o sobě bývalí partneři hovoří, jaký používají jazyk a metafory.

Vzhledem k výše uvedenému a při zohlednění mých zkušeností s vedením diplomových prací navrhuji známku výborně.

3. 6. 201

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.

Vedoucí práce